

שיעור שנמסר בשב"ק חיי שרה אחר תפילת שחרית

~נכתב על פי הבנת השומע~

של צדיקים הסבא שלה כתב ספרים חיבר פרושים אז היא תהיה צדיקה אפילו שהיא התקלקלה הבן יצא צדיק אם היא בת של צדיקים אז מה הוא שולח למקום כזה כל הבנות מקולקלות הם לא הלכות לסמינר אפילו בפרויז יש בנות כשירות כי בת של צדיקים שיש לה גנים מאברהם מיצחק ויעקב יהיה לה ילדים צדיקים כי כל דבר משפיע לכל הדורות כמו אהרון ומרים אז אהרון הלך לכמה זוגות שאין להם שלום בית אז כל זרעו התקדש כולם צדיקים אפילו אם יש איזה כהן רשע הוא יעשה בסוף תשובה כמו ירבעם שהיה מזרע יוסף יצא ממנו משיח בן יוסף אדם הרמב"ם אומר בפרק חמישי^א אפילו כמו ירבעם בן נבט יכול להיות כמו

א. אליעזר חשב שאברהם טועה הוא לא הצליח להבין איך הוא שולח אותו לחרן להביא אישה ליצחק למה שהאישה תסכים לבוא בלי להכיר וחוז' מזה איך הוא ימצא שם בת כשרה כולם שם היו מקולקלות אפילו בלונדון ובצרפת יש בנות כשירות אבל שם אין בנות כשירות וגם היא היתה הבת של הנשיא
ב. היה לו אין סוף קושיות הבת של בתואל כי מיד שהוא ראה אותה ו'כדה ע'ל ש'כמה (בראשית כד, טו) זה ראשי תיבות עש"ו הוא מיד רואה את עשו היה קשה לו איך אברהם חושב לקחת אישה כזאת עם כאלה 'גנים' הבת של בתואל מזה כבר יכול לצאת ממנה - עשו.
ג. כי הכול לפי הגנים אם היא בת

הוא שכתוב בתורה הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע כלומר הן מין זה של אדם היה יחיד בעולם ואין מין שני דומה לו בזה הענין שיהא הוא מעצמו בדעתו ובמשכבתו יודע הטוב והרע

^א רמב"ם הל' תשובה ה

(א) רשות לכל אדם נתונה אם רצה להטות עצמו לדרך טובה ולהיות צדיק הרשות בידו ואם רצה להטות עצמו לדרך רעה ולהיות רשע הרשות בידו

משה רבינו. ואביה הבן של ירבעם בן נבט כבר היה צדיק ביטל את כל המשמרות של אבא שלו הוא היה הולך ורב עם כל המשמרות ביטל את כל המשמרות.

ד. היינו במוצאי שבת אצל אליהו מירב אף אחד לא היה שם היה שם רק געררס' שאלתי אותם איפה מוזכרת הלני המלכה במסכת סוכה (סוכה בע"ב)² אז הם אמרו מה הקשר בין סוכה להלני המלכה אין שום קשר כי הלני המלכה עשתה סוכה מאה

ועושה כל מה שהוא חפץ ואין מי שיעכב בידו מלעשות הטוב או הרע וכיון שכן הוא פן ישלח ידו:

(ב) אל יעבור במחשבתך דבר זה שאומרים טפשי אומות העולם ורוב גולמי בני ישראל שהקב"ה גזור על האדם מתחלת ברייתו להיות צדיק או רשע אין הדבר כן אלא כל אדם ראוי לו להיות צדיק כמשה רבינו או רשע כירבעם או חכם או סכל או רחמן או אכזרי או כילי או שוע וכן שאר כל הדעות ואין לו מי שיכפהו ולא גזור עליו ולא מי שמושכו לאחד משני הדרכים אלא הוא מעצמו ומדעתו נוטה לאי זו דרך שירצה הוא שירמיהו אמר מפי עליון לא תצא הרעות והטוב כלומר אין הבורא גזור על האדם להיות טוב ולא להיות רע וכיון שכן הוא נמצא זה החוטא הוא הפסיד את עצמו ולפיכך ראוי לו לככות ולקונן על חטאיו ועל מה שעשה לנפשו וגמלה רעה הוא שכתוב אחריו מה יתאונן אדם חי וגו' וחזר ואמר הואיל ורשותנו בידינו ומדעתנו עשינו כל הרעות ראוי לנו לחזור בתשובה ולעזוב רשענו שהרשות עתה בידינו הוא שכתוב אחריו נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה וגו':

² סוכה ב ע"ב

סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה אמר

אמה גובה ובאו אליה גדולי ישראל ולא אמרו לה דבר ובטח שהיה לה ילד שחייב בסוכה כי שבע בנים חייב להיות אחד שאינו צריך לאמו יש כאלה ששואלים אולי היה לה תאומים עדין זה לא מצוי עכשיו היה סוכות לא עשיתם סוכות לילדים כל ילד בגיל מצות חייב בסוכה.

ה. כל אחד בשובו בנים צריך להתחייב על 100 ילדים עשרים שנה כל שנה חמישייה זה מאה ילדים כל אחד צריך לחתום אצל עורך דין על

רבי יהודה מעשה בהילני המלכה בלוד שהיתה סוכתה גבוהה מעשרים אמה והיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם ולא אמרו לה דבר אמרו לו משם ראייה אשה היתה ופטורה מן הסוכה אמר להן והלא שבעה בנים הוּו לה ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים למה לי למיתני ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים הכי קאמר להו כי תאמרו בנים קטנים היו וקטנים פטורין מן הסוכה כיון דשבעה הוּו אי אפשר דלא הוּו בהו חד שאינו צריך לאמו וכי תימרו קטן שאינו צריך לאמו מדרבנן הוא דמיחייב ואיחי בדרבנן לא משגחה ת"ש ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא ע"פ חכמים בשלמא למ"ד בשאין דפנות מגיעות לסכך מחלוקת דרכה של מלכה לישב בסוכה שאין דפנות מגיעות לסכך משום אוריא אלא למאן דאמר בסוכה קטנה מחלוקת וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה קטנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות אמר רב אשי לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה רבנן סברי בניה בסוכה מעליא הוּו יתבי ואיחי יתבה בקיטוניות משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הוּו יתבי ואפ"ה לא אמרי לה דבר

100 ילדים הלני המלכה היא מלכה בכל המזרח התיכון והיא עשתה פה סדר היה את שלומציון המלכה היא מלכה 9 שנים היא הייתה אשתו של מונבז. הוא בסוף החיים שלו נהיה צדוקי אבל שלומציון הלכה עם הפרושים ועשתה סדר מחדש

ו. תמיד כל המלכות עשו סדר כמו הסיפור של המהרי"ק (שורג)¹ שהפריץ לקח החובות שלוש פעמים כבר לקח את כל הכסף זה כבר היה הבלי שום סיכוי להוציא רק הפריצה

החליטה להחזיר את החובות אחרי שהוא מת אז המהרי"ק אמר שכולם מקבלים בשווה בסימן מ"ח ה"טז והחכם צבי אומרים שצריך להחזיר את הכסף לעשירים שהלוו אבל הקצות החושן אומר כמו המהרי"ק שיש יאוש בחוב ולא צריך להחזיר לעשירים כי הכסף היה אבוד אחרי שלוש פעמים הפריץ לא החזיר זה יותר גרוע מאריה שבא לטרוף

ז. כי היה סיפור (ב"ק קו ע"א)¹

היוצא מאותה הלואה דהיינו ניכוי המסים הנזכר לעיל.

והנה הקהלות טוענים כי בעת ההלואה כבר היו המעות אבודות וכל שכן אחר כך כשלא רצה לנכות כששאלו לו לנכות מהי"ג אלפים שנתפשרו עמו וגם כפה היהודים לפרוע המסים קבועים בלי ניכוי כאלו לא הלוו לו החמשת אלפים וכן נהג עם היהודים עד יום מותו הרי שהיו המעות אבודות בחיי האדון ואם אחרי מות האדון היתה מיושר לבב הדוכסי יר"ה לנכות אל היהודים על המסים הקבועות הרי זכו היהודים כזוכה מן ההפקר ר"ל אותם היהודים שהיו פורעים מס כשניתנה הדת מאת אדון הדוכסי יר"ה אבל לא אותם היהודים שלא היו פורעים מס כשניתנה הדת כמו אותם יהודים הנז' שאין להם חנות וגם לא היה להם כשניתנ' הדת מאת אדון הדוכסי יר"ה שינכו היהודים החמשת אלפים על מסים הקבועים העתידיים להיות עכ"ל הטענות.

י ב"ק קו ע"א

מתב רב ששת רועה שהיה רועה והניח עדרו ובא לעיר ובא זאב וטרף ובא ארי ודרס אין אומרים אילו היה שם היה מציל אלא אומדין אותו אם יכול להציל חייב ואם לאו פטור ואמאי נימא ליה אי הוית התם הוה מקיים בי גם את הארי גם (את) הדוב הכה עבדך משום דאמר ליה אי הוית חזית לאיתרחושי לך ניסא הוה איתרחיש לך ניסא כר'

¹ שו"ת מהרי"ק סימן ג

על דבר הה' אלפים אשר שאל האדון מאת היהודים בדרך הלואה ואמר לנכותם על המסים הקבועים העתידיים לגבות ובטרים הגיע תור המסים להגבות העליל האדון על היהודים ואמר לשלוח יד בכל אשר להם ולבסוף נתפשרו וגם לא רצה לנכות ליהודים מהמסים הקבועים בעבור החמשת אלפים שלוה מהם אלא הפיל עליהם לפרוע המסים הקבועים בשלימות ולא נכה כלום בעבור החמשה אלפים הנז' ואחר כך נהרג האדון כמו ששה חדשים אחרי הפשרה מהעלילה הנז' והנה נתן הש"י את היהודים לחן בעיני אדון הדוכסית יר"ה ובעיני השרים ונאותו אל היהודים לנכות החמשת אלפים הנז' על המסים הקבועים העתידיים לבא וע"ז נפלה חלוקה בין הקהילות ובין קצת יחידים אשר היו להם חנות כשהלוו החמשת אלפים הנז' אל האדון ופרעו חלקם מההלואה הנז' כמנהג כל בעלי חניות שהם שותפים בכל מס וארנוניות הבאים אליהם ובטרים הסכימה הדוכסית יר"ה לנכות החמשת אלפים ירדו אותם היחידים מנכסיהם מחמת צוק העתים ותובעים היחידים ההם מאת הקהלות שיפרעו להם חלק המגיע להם ממה שכבר ניכו אחרי ניתנה הדת לנכות על המסים כי כאשר סייעו בהוצאה דהיינו הלואה החמשת אלפים כן יסתייעו בריוח

עם הרועה שהבעל הבית אמר
אם הייתה היה ניסים האריה היה בורח
כי אם הרועה שם זה משהו אחר כי מי
שיש לו קצת אומץ יכול להילחם עם
אריה אחד בכלל לא בעיה שתי אריות
זה כבר משהו אחר כי שמשון נלחם
עם אריה אחד שיסע אותו לגזרים
עשה ממנו חתיכות דוד נלחם עם
שלושה דובים וארבע אריות ביחד
אבל יעקב נלחם עם 14,600 אריות כי
כל יום במשך עשרים שנה פעמים
אחד בבוקר אחד בערב $730 = 365 \times 2$
 $(14,600 = 20 \times$

ח. אז אליעזר היה לו עין רעה אז
הוא ראה קושיות איך הוא לוקח בת
מחרן זה יותר גרוע מפריז אז רבינו
אומר (ליקוטי מוהר"ן תנינא מז)
קושיא זה ש'מע ה' ק'ולי א'קרא אז
הוא צעק לה' אומר האמרי נועם ר'
מאיר מדז"קוב זה הוא היה מחריש
מחריש זה גימטריא יעקב עישו אז
הוא ראה שעשו זה רק הקליפה של
יעקב

שיעור שנמסר בסעודה שלישית

פרשת חיי שרה

~נכתב על פי הבנת השומע~

א. אברהם קבר את שרה באשפה

ממש זה לא נעים לספר אבל
זה מה שהיה הוא פשוט קבר אותה
במקום של אשפה והגיעו כל העולם
הגיע פוטיץ הגיע טראמפ וזה ממש לא
שייך אז אמרו לו "במבחר קברינו
קבור את מתיך" קח את הקבר הכי יפה
אבל אברהם רצה רק שם ולא נתנו לו
אז דבר ראשון נוסעים לאומן ואברהם
התפלל לה' וה' עשה נס שבאותו יום
נהיה בחירות כמו שכתוב "ועפרון
יושב" אותו היום מינהו אז היה שם
בחירות עשו שם בחירות מי יהיה ראש
העיר הבא אז עפרון נהיה ראש העיר
ואז זה לא סתם חלקה זה יהיה חלקה
של ראש העיר אז זה כבר משהו אחר
ב. כי כולם הגיעו ללויה וכל מי
שהגיע ללויה האריך ימים וגם שם בן
נח הגיע והוא חי 600 שנה כי שרה
נפטרה שהיא שמעה שעקדו את יצחק
אז איך היא נפטרה מזה כי היא כל
החיים כל כך רצתה למות על קידוש
ה' ושהיא שמעה שיצחק זכה לזה
פרחה נשמתה מרוב כיסופים לה'

ג. ואז בדיוק נולדה רבקה
בעקדה נולדה רבקה אדם לא יודע מתי
נולד הזיווג שלו אולי עכשיו הוא צריך
לחכות לו עשר שנים אברהם התחתן
בגיל חמש עשרה כששרה הייתה בת

חנינא בן דוסא דמתיין עיזי דובי בקרנייהו ונימא
ליה נהי דלניסא רבה לא הוה חזינא לניסא זוטא
חזינא

חמש יש הבדל של עשר שנים אבל אצל יצחק היה הבדל של 37 שנים אני תמיד ממליץ לחכות עד גיל 84 כמו יעקב אז אברהם ראה שנולדה רבקה אז הוא שלח את אליעזר ושאליעזר ראה את רבקה הוא ראה רק את עשו ו'כדה ע'ל ש'כמה אז היה לו אין סוף קושיות על אברהם איך הוא עושה דבר כזה אבל אז הוא צעק על הקושיא ואז אומר האמרי נועם שמחריש גימטריא יעקב עשו אז הוא ראה גם את יעקב כי בשביל שהיה יעקב חייבים את עשו שהוא הקליפה שלו הוא שומר עליו רק בזכות עשו יעקב יכול להיות עשו שתמיד רודף אותו ועושה לו בזיונות בלי זה יעקב לא יכול להיות זה הקליפה שסביב הפרי כמו אבטיח כמה שיותר גדול רואים רק ירוק אבל מי שחכם יודע שיש בפנים פרי גדול אז חייב שהיה עשו^ה

שיעור שנמסר ביום רביעי בניחום אבלים

א. די נשמה איז געווען די נשמה פון משה רבינו אזויי שטייט אין מגלה

עמוקות (אופן פז)¹ אז דבורה הנביאה איז געווען די נשמה פון משה רבינו סיט געקענט זיין א מיידאלע אבל זי איז די נשמה פון משה רבינו אזוי ווי יעל יעל איז געווארן די כהן גדול יעל איז אותיות עלי סי וועט זיין ווען סי וועט געבויעט די בית המקדש. ב. היינט איז ל' חשוון חשוון דארף ברענגען די בית המקדש שלמה המלך האט זוכה געווען צי חשון בול סי שטייט בכול ווען סי געענדיגט די בית המקדש יעצט איז ל' חשון ביז די שקיעה דארף געבויעט די בית המקדש ווען נישט מי האט געדארפט ווארטן נאך א יאר

ג. שלמה המלך האט געענדיגט בויען בית המקדש חשון אונגיהויבן חודש אייר זי געווען זיבן אהאלב מר חשוון האט געענדיגט בית המקדש אבער געוואלט מאכן דוים תשרי ראש השנה חנוכת הבית בה אברהם יצחק ויעקב, יצחק געבוירן געווארן ט"ו ניסן ווייל ביי ליל הסדר יצחק געבוירן אבער אברהם ויעקב דוים איז

ההוא, שהיא היתה אחת משבע נביאות שעמדו לישראל (מגילה י"ד ע"א) לקביל ז' דרגין דקדושה, ודבורה היא לקביל דרגא דמשה שהוא תפארת, לכן אמרה אפס כי לא יהיה תפארתך על הדרך (שופטים שם), לכן כתיב ההוא, שהיא היתה לקביל דרגא דמשה...

^ה חסר ההמשך

^י מגלה עמוקות ואתחנן אופן פז

...על זה אמר משה ואתחנן אל ה', שראה ברוח הקודש שבימי סיסרא ישלם גמול ה' לאויביו, ז"ש בעת ההיא לאמר, רמז על אותו פסוק (שופטים ד) והיא שפטה את ישראל בעת ההיא, וכתוב

מחלוקת¹ רבי יהושע זאגט דוים געווען ניסן רבי אליעזר הגדול זאגט אז אברהם ויעקב געבוירן געווארן א' תשרי איז שלמה מלך געוואלט אז די חנוכת הבית המקדש וועט זיין אין די טויג וואס אברהם אין יעקב געבוירן געעווארן זאגט ר' אליעזר הגדול ד. איז דו א שאלה פאוואויס ראש השנה איז תשרי ראש השנה געדארפט זיין ניסן החודש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם לחודשי השנה (שמות יב, ב) ניסן איז דאך ראש חודשים נישט תשרי ניסן איז ראשון שני שלישי ותשרי שביעי נישט די ערשטע [-]

ה. חשון איז מרח שון איז נישט פארשטענען אין נאך די גלות מי האט פארגעסן די נאמען מר חשון איז מרח שון אזוי שטייט מרח איז ירח מרח מ' מיט י' איז מתחלף אין ארמית אין שון איז שמיני יעצט איז דע חודש שמיני מיר האבן נאך צוועלעווע שעה צי ענדיגן די חודש השמיני אין די בית המקדש דארף געבויט אין דער אויבערשטער וועט בויען די בית המקדש איז חשון איז יעצט איז דוי

נאך צען שעה אז דער אויבערשטער קען מאכן נאך א נס אז סיזאל ארופגיין די בית המקדש של אש - פון פייער

ו. אין זי געווען די כהן גדול די נשמה זי איז געווען אזא הייליגע נשמה אזוי ווי דבורה הנביאה איז געווען די נשמה פון משה רבינו אזוי שטייט אין מגלה עמוקות אין יעל איז געווען די נשמה פון ציפורה, דבורה הנביאה איז געווען משה רבינו א ניצוץ אין יעל איז געווען דע ניצוץ פין ציפורה "ותכסהו בסמיכה" (שופטים ד, יח) שמיכ"ה (375) איז גימטריא צפר"ה (375) אזוי ווייסט מען פון מגלה עמוקות איז דו די קשר פין דבורה מיט יעל דבורה איז די נשמה פון משה דיי הייליגע נשמה איז געווען די נשמה פון כהן גדול

ז. אויב מען וועט זעה זיין אפשר וועט מען דאך זוכה זיין אז מי ווען קומען צו בית המקדש (אינער זאגט: דער רב זאל אונז גאס פולען אז סזאל שיין טאקע היינט זיין) יעצט גייט זיין די בית המקדש של אש און מען וועט זעהן די נשמה ביי אידן איז נישטא

עתידין ליגאל ר' יהושע אומר בניסן נברא העולם בניסן נולדו אבות בניסן מתו אבות בפסח נולד יצחק בר"ה נפקדה שרה רחל וחנה בר"ה יצא יוסף מבית האסורין בר"ה בטלה עבודה מאבותינו במצרים בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל

¹ ר"ה י"ע ב

תניא רבי אליעזר אומר בתשרי נברא העולם בתשרי נולדו אבות בתשרי מתו אבות בפסח נולד יצחק בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין בר"ה בטלה עבודה מאבותינו במצרים בניסן נגאלו בתשרי

אזא זאך א נשמה איז נפטר
 נישטא אזא זאך זי איז דו זי זיצט דו זי
 הערט יעדע ווארט וואס מי זאגט
 ח. שטייט אין די גמרא (שבת קנב
 ע"א)^ח אז ר' יודא אריינגעגאנגען ביי א
 שכן דער שכן נישט געהאט קיין
 משפחה אין קיינער נישט געזיצן
 שבעה דארטן ער איז געווען אליין
 האט ער גינימען 10 מענטשן אין
 געזיצען א וואך צייט געזיצען דארטן
 אין מי האט געלגרנט גיזאגט תהילים
 משניות נאך די שבעה די נשמה
 געקומען צום ר' יודא געזאגט איך בין
 געווען דארט יעדע נשמה איז דו די
 נשמה הערט יעדע ווארט זי זעהט ווי
 זוי מי זיצט אויף איר אין זי וויל סי זאל
 זיין תחית המתים זי ווארט שוין אז
 דער בית המקדש וועט זיין געבויעט
 וועט זיין די תחית המתים אויכעט מי
 האט נאך 10 שעה זאל ווערן געבויעט
 די בית המקדש אין זי וועט זיין די כהן
 גדול די נשמה וועט זיין די כהן גדול

^ח שבת קנב ע"א

אמר רב יהודה מת שאין לו מנחמין הולכין י' בני
 אדם ויושבין במקומו ההוא דשכיב בשבכותיה
 דרב יהודה לא היו לו מנחמין כל יומא הוה דבר
 רב יהודה כי עשרה ויתבי בדוכתיה לאחר שבעה
 ימים איתחזי ליה בחילמיה דרב יהודה ואמר ליה
 תנוח דעתך שהנחת את דעתי א"ר אבהו כל
 שאומרים בפני המת יודע עד שיסתם הגולל פליגי
 בה רבי חייא ור"ש ברבי חד אמר עד שיסתם
 הגולל וחד אמר עד שיתעכל הבשר
^ט מגלה עמוקות ואתחנן אופן פז

מיר דאווענען באמונה
 שלימה אז אין די 10 שעה מקען נאך
 ברענגען די בית המקדש פין פייער אין
 זי וועט זיין די כהן גדול די נשמה פין
 משה רבינו אין מ'וועט זעהן די גאולה
 שלימה.

תרגום

א. הנשמה הייתה הנשמה של
 משה רבינו, ככה כתוב במגלה
 עמוקות (אופן פז)^ט, שדבורה הנביאה
 הייתה נשמת משה, זה יכול להיות
 ילדה אבל זה הנשמה של משה רבינו,
 כמו יעל, יעל נהיתה הכהן גדול, יעל
 זה אותיות עלי, זה יהיה כשיבנה בית
 המקדש.
 ב. היום זה ל' חשון, חשון צריך
 להגיע בית המקדש, שלמה המלך זכה
 לבול, כתוב שבבול - חשון גמרו לבנות
 את הבית הראשון. עכשיו זה ל' חשון,
 עד השקיעה צריך להיבנות בית
 המקדש, אם לא נצטרך לחכות עוד

...על זה אמר משה ואתחנן אל ה', שראה ברוח
 הקודש שבימי סיסרא ישלם גמול ה' לאויביו, ז"ש
 בעת ההיא לאמר, רמז על אותו פסוק (שופטים ד
 ד) והיא שפטה את ישראל בעת ההיא, וכתוב
 ההוא, שהיא היתה אחת משבע נביאות שעמדו
 לישראל (מגילה י"ד ע"א) לקביל ז' דרגין
 דקדושה, ודבורה היא לקביל דרגא דמשה שהוא
 תפארת, לכן אמרה אפס כי לא יהיה תפארתך על
 הדרך (שופטים שם), לכן כתיב ההוא, שהיא היתה
 לקביל דרגא דמשה...

בארמית, ושון זה שמיני, עכשיו זה החודש השמיני, יש לנו עוד שנים עשרה שעות לגמור את החודש השמיני, ובית המקדש צריך להיבנות, ה' יבנה את בית המקדש, יש עוד 10 שעות שה' עוד יכול לעשות נס, שירד בית המקדש של אש.

ו. והיא הייתה הכהן גדול, הנשמה הייתה כזו נשמה גבוהה, כמו שדבורה הנביאה הייתה הנשמה של משה, כך כתוב במגלה עמוקות, ויעל הייתה הנשמה של ציפורה, דבורה הנביאה הייתה ניצוץ ממשה, ויעל הייתה ניצוץ מציפורה, כמו שכותב: "ותכסהו הסמיכה", שמיכ"ה (375) גימטריא צפר"ה (375), ככה יודעים מהמגלה עמוקות, אז פה הקשר של דבורה ויעל, דבורה היא הנשמה של משה, הנשמה הקדושה הייתה הנשמה של הכהן גדול.

ז. אם נזכה, ואולי עוד נזכה, שנגיע לבית המקדש. [אחד אומר: שהרב יפעל בשבילנו שזה באמת יהיה היום] עכשיו הולך להיות בית מקדש של אש, ונראה את הנשמה, אצל

ג. שלמה המלך גמר לבנות את בית המקדש בחשון, והתחיל בחודש אייר, זה היה שבע וחצי שנים, הוא גמר לבנות את הבית המקדש בחשון, אבל הוא רצה לעשות בתשרי בראש השנה חנוכת הבית, שאז נולדו אברהם ויעקב, יצחק נולד בט"ו ניסן, כי כליל הסדר יצחק נולד, אבל אברהם ויעקב זה מחלוקת, רבי יהושע אומר שזה היה בניסן, רבי אליעזר הגדול אומר שאברהם ויעקב נולדו בא' תשרי, שלמה המלך רצה שחנוכת הבית תהיה מתי שנולדו אברהם ויעקב, אומר ר' אליעזר הגדול.

ד. יש שאלה למה ראש השנה זה בתשרי, ראש השנה צריך להיות בניסן, כמו שכתוב: "החודש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם לחודשי השנה" (שמות יב, ב) ניסן זה הרי ראש חודשים לא תשרי, ניסן זה חודש ראשון, שני, שלישי, תשרי זה חודש שביעי [-]

ה. חשון זה מרח שון, לא הבינו את זה, אחרי הגלות שכחו את השם, מר חשון זה מרח שון, ככה כתוב, מרח

י' ר"ה י' ע"ב

עתידין ליגאל ר' יהושע אומר בניסן נברא העולם בניסן נולדו אבות בניסן מתו אבות בפסח נולד יצחק בר"ה נפקדה שרה רחל וחנה בר"ה יצא יוסף מבית האסורין בר"ה בטלה עבודה מאבותינו במצרים בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל

תניא רבי אליעזר אומר בתשרי נברא העולם בתשרי נולדו אבות בתשרי מתו אבות בפסח נולד יצחק בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין בר"ה בטלה עבודה מאבותינו במצרים בניסן נגאלו בתשרי

היהודים אין כזה דבר שנשמה נפטרת, אין כזה דבר, הנשמה פה, והיא שומעת כל מילה שאנחנו אומרים.

ח. כתוב בגמרא (שבת קנב ע"א)^א שר' יהודה נכנס לשכן, לשכן לא היה משפחה, ואף אחד לא ישב עליו שבעה שם, הוא היה בודד, אז ר' יהודה לקח עשר אנשים, וישב עליו שבוע ימים, ישבו ולמדו שם, ואמרו תהילים ומשניות, אחרי השבעה הנשמה באה לר' יהודה, ואמרה לו: אני הייתי שם. כל נשמה היא פה, הנשמה שומעת כל מילה, והיא רואה איך יושבים עליה, והיא רוצה שיהיה תחיית המתים, היא מחכה שבית המקדש יבנה, שהיה תחיית המתים גם. יש לנו עשר שעות שיבנה בית המקדש, והיא תהיה הכהן גדול,

^א שבת קנב ע"א

אמר רב יהודה מת שאין לו מנחמין הולכין י' בני אדם ויושבין במקומו ההוא דשכיב בשכבותיה דרב יהודה לא היו לו מנחמין כל יומא הוה דבר רב יהודה בי עשרה ויתבי בדוכתיה לאחר שבעה ימים איתחזי ליה בחילמיה דרב יהודה ואמר ליה תנוח דעתך שהנחת את דעתי א"ר אבהו כל שאומרים בפני המת יודע עד שיסתם הגולל פליגי בה רבי חייא ור"ש ברבי חד אמר עד שיסתם הגולל וחד אמר עד שיתעכל הבשר

^ב בעל הטורים בראשית כג א

ויהיו חיי שרה - כתיב לעיל מיניה (כב, כג) ובתואל ילד את רבקה. עד שלא שקעה שמשו של שרה זרחה שמשו של רבקה. וזהו שרה מאה שנה. ר"ת שמש. וזהו זרחה השמש ובא השמש (קהלת א, ה).

^ג בבא בתרא נח ע"א

הנשמה תהיה הכהן גדול, אנחנו מתפללים באמונה שלימה שבעשר שעות האלה אפשר עוד להביא את בית המקדש של אש, והיא תהיה הכן גדול - הנשמה של משה רבינו, ונראה את הגאולה.

שיעור שנמסר בליל חמישי חיי

שרה בשוהם

א. "ויהיו חיי שרה", מה זה חיי שרה? ששרה חיה וקיימת, כל חיי שרה בשביל לדעת ששרה חיה וקיימת, ויהיו חיי שרה מאה שנה אומר הבעל הטורים: שמש^ב, ששרה היתה מאירה כמו שמש, הצדיקים מאירים כמו שמש, כתוב שהיופי של שרה זה היה דומה ליופי של חוה^ג, אחרי חוה זה שרה, ושתי גם כן היתה אבל תלו אותה^ד, כי החתם סופר

רבי בנאה הוה קא מציין מערתא כי מטא למערתא דאברהם אשכחיה לאליעזר עבד אברהם דקאי קמי בבא א"ל מאי קא עביד אברהם א"ל גאני בכנפה דשרה וקא מעיינא ליה ברישיה א"ל זיל אימא ליה בנאה קאי אבבא א"ל ליעול מידע ידיע דיצר בהאי עלמא ליכא עייל עיין ונפק כי מטא למערתא דאדם הראשון יצתה בת קול ואמרה נסתכלת בדמות דיוקני בדיוקני עצמה אל תסתכל הא בעינא לציוני מערתא כמדת החיצונה כך מדת הפנימית ולמ"ד שני בתים זו למעלה מזו כמדת עליונה כך מדת התחתונה א"ר בנאה נסתכלתי בשני עקיבו ודומים לשני גלגלי חמה הכל בפני שרה כקוף בפני אדם שרה בפני חוה כקוף בפני אדם חוה בפני אדם כקוף בפני אדם שכינה כקוף בפני אדם. "מגילה טו ע"א

מסביר (דרשות החת"ס קע"א, דרשות לתענית אסתר או לפורים) שהיה ויכוח בין ושתי ואחשורוש, שתמיד ושתי היתה משפילה את אחשורוש, היא היתה אשה מאד רעה, היא היתה משפילה אותו היא היתה אומרת לו היית בסה"כ שומר סוסים, היית בסך הכול שומר על האורוות, כי אחשורוש היה בן של דריווש, אז הוא חיתן אותם בכח, לא כמו כולם שנפגשים ומתכנסים ורואים אחד את השני ומחליטים, פעם לא היה דבר כזה האבא מחליט, וכשהתחילו הרציחות, היה הרי גל של רציחות, היה פוגרום בבית בלשאצר, היה פוגרום גדול, כי פתאום הוא ראה כתובת על הקיר, יש יד שכותבת על הקיר כל דבר, מנא מנא תקל ופרסין, הוא אמר: היום לא יוצאים ולא נכנסים. בסוף הוא היה צריך לצאת מסכן, והוא אמר: אפילו יבוא המלך - להרוג אותו, פתאום אחד מופיע - אני המלך, מה אתה המלך? ישר תפסו מנורה חתכו לו את הראש שיהיה לו ראש פתוח, ודריווש לקח את המלכות, מיד הוא לבש את הגלימה שלו, הוא היה השומר ראש, כי דניאל היה אומר תמיד לכורש ולדריווש: אתם תהיו

המלכים, בקרוב תקבלו את המלכות, ותזכו לראות בית המקדש. "כה אמר ה' למשיחו לכורש דלתות נחושת אשר אוצרות חושך", אני יתן לו את כל אוצרות החושך אבל שיבנה בית מקדש, במקום לבנות בית מקדש הוא שתה הרבה יין וכששותים הרבה יין אני לא מאחל לכם - הוא שכח לבנות בית מקדש, הוא שכח, אז הוא מת באותה השנה, הוא לא חי יותר משנה אחת ובבוקר כשהרגו כורש ודריוש את כל שרי בלשאצר הכשדים, וישב דריוש על כסא המלכות עם בגדי מלכות, כיון שראתה ושתי שהיה הריגה גדולה, וראתה מלך עטור בבגדי מלכות יושב על כסא המלוכה, חשבה שזה אביה בלשאצר, רצה אליו והתחבאה תחת כנפי בגדו, ולקחה דריוש ונתנה לבנו אחשורוש.

ב. "להיות כל איש שורר בבביתו" זה היה הויכוח בין דניאל ואשתו, כי גם דניאל התחתן עם פרסית, והפרסים הם עקשנים, הם מאד עקשנים, והיא היתה אומרת לו אני בת של שר, אתה מי אתה? איזה יהודי אחד מסכן, אז ומדבר כלשון עמו זה היה כל התקנה של דניאל, בכל בית מדברים כלשון עמו, אבל כיון שדניאל היה מושפל ע"י אשתו אז הוא אמר: עכשיו אני משנה פה את החוקים, מהיום הגבר הוא השולט, כי

תנו רבנן ארבע נשים יפיפות היו בעולם שרה רחב ואביגיל ואסתר ולמאן דאמר אסתר ירקרקת היתה מפיק אסתר ומעייל ושתי.

אשתו היתה השולטת, כי היא היתה בת של שר והוא היה גר – הוא היה שבוי, ואז הוא אמר את זה להמן והמן אמר את זה למלך, ואז החליטו אחשורוש ואשתו לעשות משה של 180 יום ובסוף המשה יראו מי יחיה ומי ימות מסביר המנות הלוי שזה התחיל בר"ה, אבל זה לא מתחיל מר"ה ממש זה מתחיל מג', כי בר"ה לא עושים טקסים – גם הגויים לא עושים, ולא עושים אירועים, ולא עושים אירועים ממלכתיים, בחג של יהודים דוחים את זה, אז התחילו בג' תשרי, מג' תשרי ועוד 180 יום זה ב' ניסן, יש אחד מלא אחד חסר, אז אומר המנות הלוי אומר שאז היו שש חסרים, אז מגיעים מב' ניסן מגיעים לח' ניסן ומח' ניסן עוד שמונה ימים זה ט"ו ניסן, יוצא שהמשה נגמר בט"ו ניסן, והיא הלכה לשבט יששכר, כתוב שהוא קרא לכל יודעי דת ודין, הא קרא לשבט יששכר, מה עושה שבט יששכר? אלא ושתי אמרה תעשו חשבון שהמשה נגמר בדיוק בט"ו, וכתוב משתכר בכלי קודש נהרג בו בלילה, בליל הסדר נהרג בלשאצר, יצאה כתובת על הקיר, אז היועצים אמרו תגידי שאת הולכת לשבט

יששכר שאת הולכת לפי הלוח העברי ובאותה שנה יצא ט"ו ניסן יצא... ט"ו ניסן שהמשכן נגמר בט"ו ניסן וזה היארציט של אבא שלך ולכן לא יכלת לבוא, יש לך תירוץ פשוט מאד, אז את אכלה וזה היארציט של אבא שלך, אז שבט יששכר אמרו: אנחנו לא יודעים שום דבר, ה' לקח מאיתנו את החכמה ואת השכל מאז שגלינו מארצינו. ואז תלו את ושתי, אז אחשורוש חשב שהמלכות שלו, אבל המלכות היתה של אסתר, כל המאה עשרים ושבע מדינות זה הזכות של אסתר, כי כל מה שיש לאדם זה בזכות אשתו, וה' סידר שאסתר תמלוך על כל העולם, ואז מיד בנו את בית המקדש, וזה לקח 70 שנה – 18 שנה מאז המשה של אחשורוש הראשון, ואז נבנה בית המקדש על ידי מרדכי ואסתר, הם בנו את בית המקדש השני, ועכשיו מחכים בחודש חשוון לבית השלישי.

שיעור שנמסר בליל חמישי חיי

שרה בנבעת אולגה

א. ^{טו} ואז ראו את הנזם והצמידים אז הבינו שהכוונה לעשרת הדברות (רש"י בראשית כד כב) ^{טז}, כי אליעזר ראה

^{טו} (על פי הנראה חסרה ההתחלה)

^{טז} רש"י בראשית כד כב

בקע. רמז לשקלי ישראל, בקע לגלגלת: ושני צמידים. רמז לשני לוחות מצומדות: עשרה זהב משקלם. רמז לעשרת הדברות שבהן:

את עשרת הדברות – את הלוחות נשברים, ולכן **”וַיְהִי כִּכְרָאת אֶת הַנִּזָּם וְאֶת הַצִּמְדִּים עַל יְדֵי אֲחָתוֹ וּכְשִׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵי רַבֶּקָּה אֲחֹתוֹ”**, כשהוא – אליעזר ראה את הלוחות נשברים הוא רצה לחזור, דברי רבקה אחותו, לבן שמע שהלוחות נשברו, **”לֹאֹמַר כֹּה דָּבָר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֵא אֶל הָאִישׁ וַהֲנֵה עֹמֵד עַל הַגְּמָלִים עַל הָעֵינַן”**. פתאום לבן רואה אותו עף באויר, יעל עפה באויר, כולם היו עפים באויר, מציפורי עפו באויר, מכל מקום עפו באויר, והיה גם בגויים אנשים שעפו באויר, שמאבר גם הוא היה עף באויר¹, כולם פעם היו עפים באויר, לא צריכים מטוסים, הם לא היו פרימיטיביים כמונו, שמאבר גם כן היה עף באויר, כולם היו עפים באויר, אפילו מלוד היו עפים באויר, מכל מקום מרוב התשוקה לירושלים.

ב. אברהם אמר לשרה לפני שירד למצרים והמצרים ראו אותך והרגו אותי, כי המצרים היו אנשים מאד עדיני נפש, הם לא נגעו באשת איש חס ושלום, אז הם הרגו את הבעל, כששאל פרעה את אברהם, מדוע שיקר ואמר ששרה אחותו, על אף שהיא אשתו, ובגלל שלקחה פרעה הוא נענש בנגעים גדולים, מדוע לא

¹ מדרש רבה בראשית מב ה

רבי יהושע בן קרחה היה דורש שמות ברע שהיה בן רע ברשע שהיה בן רשע שנאב שהיה שואב ממון ושמאבר שהיה פורח ומביא ממון ומלך בלע היא צוער שנתבלעו דיוריה:

אמר ששרה אחותו, אברהם אומר אני ידעתי שיהרגו אותי, תִּקְבֹּר בְּשִׁיבָה טוֹבָה זֶה ראשי תיבות טב”ת אומר הספר קרניים שמי שנולד ונפטר בטבת הרי הוא בן עולם הבא.

ג. בברית בין הבתרים נאמר **”וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָה”** (בראשית טו יז), היה עלטה, היה האפלה, ואז ה' כרת את הברית, **”בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת ה' אֶת-אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזִרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת, אֶת הַקִּינִי וְאֶת הַקִּנִּיזִי וְאֶת הַקַּדְמוֹנִי”**, הקדמוני זה כתר – אדם קדמון, קניזי זה על שם החכמה, קיני זה על שם הבינה – כתר בינה חכמה, ואחרי זה **”וְאֶת הַחִיתִּי וְאֶת הַפְּרִיזִי וְאֶת הָרַפְּאִים, וְאֶת הָאֱמֹרִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַגְּרָגִשִׁי וְאֶת הַיְבוּסִי”**, אפילו את היבוסי, את כולם.

ד. הגר ראתה את מלאך ה' ועל כל דיבור היא קבלה מלאך², ותקרא את שמו ישמעאל, ואז בא מלאך ה' ומלאך ה' הוא ממש, ברגע שהיא נהיתה שפחת אברהם היא ראתה מלאכים. **”וַיֹּאמֶר לָהּ מְלָאֲךָ ה' הֲרָבָה אֲרֻבָּה אֶת זִרְעֲךָ וְלֹא יִסְפָּר מִרְבּוֹ. וַיֹּאמֶר לָהּ מְלָאֲךָ ה' הֲנֵן הָרָה וַיִּלְדֹת בֵּן**

² רש”י בראשית טז ט

ויאמר לה מלאך ה'. על כל אמירה היה שלוח לה מלאך אחר לכך נאמר מלאך בכל אמירה ואמירה:

וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמַעֲלָל כִּי שָׁמַע
ה' אֶל עֲנִיָּה. וְהוּא יְהִי פֶּרָא אָדָם יָדוּ
בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ וְעַל פְּנֵי כָל אֲחָיו יִשְׁפֹּן”
(בראשית טז י-יב) זה הבשורה הכי
גדולה של הגר, זה יום של בשורה, יום
הבשורה שיהיה לך בן, “שמע ה' אל
ענייך”, אבל אז מגיע האסון הכי גדול
- מבשרים לה שהוא יהיה פרא אדם,
ואז הגר נשברה לרסיסים, המלאך אומר
לה יהיה לך בן פרא אדם, הוא יהיה
קרמינל, הוא יישב בתי סוהר, עברייני,
ואז היא נשברה לרסיסים, אבל אז בא
החזיון, העיקר זה הנחמה, אז באה
הנחמה של יד כל בו, שתדעי לך, כי
הגר קבלה פחד שיחריב את העולם,
הוא אמר: הוא לא יחריב את העולם,
אני לא אתן לזה, ויד כל בו שכולם
יכניעו את ישמעאל תבוא הגאולה
השלמה במהירה בימינו אמן.

שיעור שנמסר ביום חמישי חיי שרה אחרי תפילת שחרית

א. בשעה שאמר ה' לאברהם לך לך
הלך לארץ ישראל, כיון שראה שיש רעב
בארץ מיד ירד למצרים, וכיון שחשש
שיחמדו המצרים את שרה הכניסה אברהם

לתיבה, וכשבא למצרים הכריחו
המצרים את אברהם לפתוח את התיבה, כפי
שיבאר¹³. אברהם פתח את התיבה ב2
בלילה כל מצרים האירה מאורה, שרה
היה לה ממש פנים של שמש, והיא
האירה כמו שמש בצהריים. ואת
התיבה פתחו ב12 בלילה, כי התווכחו
איתו שיתפתח את התיבה ויראה להם מה יש
לו שם, אברהם כיון שלא רצה לפתוח את
התיבה, אמר שיתן להם כמה מכס שהם
רוצים, אמר מה שאתם רוצים אם תאמרו
שיש בתיבה משי, אתן להם מכס של משי
על כל התיבה, זהב זהב, יהלומים
יהלומים, אבני החושן תרשיש שוהם
וישפה, אמרו: לא, תפתח, גמרנו,
תפתח, יורים כך. הוא פתח נהיה אור
בכל מצרים, פתאום נהיה אור בכל
מצרים, אז החליטו להרוג את אברהם,
כי המצרים הם אנשים שומרי חוק,
והכל הולך בצורה מסודרת, אז דבר
ראשון הורגים את הבעל, זה ע"פ חוק,
זה הכל על פי דינא דמלכותא דינא,
כיון שאסור להם לישא אשת איש וכך כיון
שאברהם ימות שרה לא תהיה אשת איש,
אברהם אומר לפרעה כששאל אותו מדוע
הטעה את עבדיו ואמר ששרה אחותו בעוד
שרה אשתו וכיון שנגע בה הענישו מלאך

יהיב מרגלין את טעון אמר אנא יהיב דמרגלין
אמרין ליה לא אפשר אלא דפתחת וחמית לך מה
בגוה כיון שפתחה בהיקה כל ארץ מצרים מזויה
ר' עזריה ור' יונתן בר חגי משם רבי יצחק אמרי
איקונין של חוה נמסרו לראשי הדורות להלך כתיב
והנערה יפה עד מאד מגעת עד איקונין של חוה
ברם הכא כי יפה היא מאד מאד מאיקונין של חוה

¹³ מדרש רבה בראשית מ

ויהי כבא אברהם מצרימה ויראו המצרים. ושרה
היכן היתה נתנה בתיבה ונעל בפניה כיון דמטא
למכסא אמרין ליה הב מכסא אמר אנא יהיב מכסא
אמרין ליה מאנין את טעין אמר אנא יהיב דמאנין
אמרין ליה דהב את טעין אמר אנא יהיב מן דדהב
אמרו ליה מטכסין את טעין אמר דמטכסי אנא

ששהאור שלה בער לעולם,
האור של הנשמה.

ג. כל פעם הגוף מכבה את האור של הנשמה ואז אדם מתבלבל, אבל אצל שרה הגוף לא כיבה אף פעם את האור של הנשמה, הוא לא יכל לכבות, והנר דלק כל ה-127 שנה, מהיום שהדליקו אותו פעם ראשונה בגיל שלוש הוא דלק 127 שנה, ולכבוד שבת היא כל ערב שבת מכבה ומדליקה מחדש¹, אבל הנר של חוה של שרה של רבקה של רחל ולאה היה דולק 24 שעות, שבוע ימים, שבע ימים בלי הפסק שניה, כי אצלם - אצל האמהות לא היה שום גוף, הם הצליחו לצאת מכל הגוף.

ד. ולכן שרה אומרת אחרי בלתי היתה לי עדנה, היא לא צחקה, ה' שואל למה זה צחקה שרה, לא צחקתי. מה? את מתווכחת עם ה'? מה את עובדת על ה'? את מרמה את ה'? ה' אמר שצחקת צחקת כן. לא, אבל אני לא צחקתי היא אומרת לו, זה היה משהו אחר לגמרי, אתה עושה אותי ילדה בת 12? לא רוצה, אני לא רוצה

כל הלילה, ענה לו אברהם מה אתה רוצה אתה רצית להרוג אותי, "והרגו אותי ואותך יחיו", ועוד כשאמרתי את זה לא שקרתי, כי אחיינית נקראת אחות, לא שקרתי.

ב. אומר הזוהר: "למען ייטב לי בעבורך" - שכל מה שיש לבן אדם זה בזכות אשתו. "למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך", כל מה שייטב לי - זה טובות בעוה"ז, וחיתה נפשי בגללך זה בעולם הבא, חיתה נפשי זה חיי נצח, כל מה שאדם יחיה חיי נצח ישחט את הגו שלו וייצא מהגוף לגמרי זה רק ע"י אשתו, כל מה שאדם יזכה לצאת מהגוף - חיי נצח, כי כל העבודה שלנו זה לפשוט את הגוף, כי הגוף הוא רק כמסך על הנשמה, קופסא על הנשמה, זה כמו קופסא מלוכלכת שצריכים לנקות אותה, אז הגוף הוא מלוכלך מתאוות ממידות רעות, ואדם צריך לנקות את הגוף, זה כל חיי שרה - שהיא זכתה לחיי נצח כי היא היחידה שנקתה את הגוף לגמרי, כבר לא נשאר שום נקודה של גוף, לכן הנר שלה לא כבה לעולם, להראות

¹ מדרש רבה בראשית ס טז

בעיסה וכיון שמתה שרה פסקה אותה הברכה כיון שבאת רבקה חזרה כל ימים שהיתה שרה קיימת היה נר דולק מלילי שבת ועד לילי שבת וכיון שמתה פסק אותו הנר וכיון שבאת רבקה חזר וכיון שראה אותה שהיא עושה כמעשה אמו קוצה חלתה בטהרה וקוצה עיסתה בטהרה מיד ויביאה יצחק האהלה

ויביאה יצחק האהלה שרה אמו כל ימים שהיתה שרה קיימת היה ענן קשור על פתח אהלה כיון שמתה פסק אותו ענן וכיון שבאת רבקה חזר אותו ענן כל ימים שהיתה שרה קיימת היו דלתות פתוחות לרוחה וכיון שמתה שרה פסקה אותה הרוחה וכיון שבאת רבקה חזרה אותה הרוחה וכל ימים שהיתה שרה קיימת היה ברכה משולחת

אברהם עשה את כל התיקון,

כי אברהם תיקן עבודה זרה - לכן זרקו אותו לאש, ויצחק תיקן את שפיכות דמים - הוא הסכים שישחטו אותו, ויעקב עריות - לכן הוא לקח שתי אחיות, אבל בגלל זה הוא לא יכול לברך לעיד לבוא^{כא}, כיוון שכל פגם שעושים נגד ההלכה א"א לברך על הכוס לעתיד לבוא, אפילו שליעקב היה מותר לישא שני אחיות כיון שהיה לפני קבלת התורה אבל זה היה נגד ההלכה אז הוא לא יכול לברך לעתיד לבוא.

לתיאום בריתות בבית
מורינו הרב שליט"א אצל
המוהל ר' יוסף שור
טל'
058-3241-318

השידור ביום שלישי

נתרם על ידי יצחק בן שרה
לרפואת אמו
שרה בת לאה
לתרומות
058-3241-318

שתי אחיות בחייהן שעתידיה תורה לאוסרן עלי, אומר לו למשה טול וברך, אומר להם איני מברך שלא זכיתי ליכנס לארץ ישראל לא בחיי ולא במותי, אומר לו ליהושע טול וברך, אומר להן איני מברך שלא זכיתי לבן, דכתיב יהושע בן נון בן נון יהושע בן, אומר לו לדוד טול וברך, אומר להן איני אברך, ולי נאה לברך, שנאמר: "כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

להיות ילדה בת 12 אני רוצה להיות אשה בת 90, רוצה להביא את יצחק כשאני בת 90, כשכבר אין לי גוף אין לי תאוות וכל הגוף שחוק כל הגוף כבר נגמר אני כבר בלי גוף לגמרי, אני לא רוצה שתעשה לי את זה שאני יהיה בת 12, אבל ה' אומר זה אין ברירה את צריכה לתקן את חטא עץ הדעת, זה לא עניין של 12 או 90, כל אחד צריך לתקן את חלקו בחטא עץ הדעת, ואברהם כבר תיקן את חלקו.

ה. היא שואלת: למה אדוני זקן? כי שרה נלחמה על שויון, היא אמרה: מה הפרוטקציה האת? תמיד לגברים יש פרוטקציות, הגברים להם יש זכויות, תמיד לגברים נותנים זכויות יתר, מה הולך כאן? אדוני - אברהם כבר פשט את הגוף וכבר אין לו גוף, ואני צריכה עוד פעם לחזור לגוף שלי? מה הולך כאן? למה הפרוטקציות האלה? למה האי-צדק הזה? היא לא יכולה לסבול אי-צדק, היא היתה הלוחמת הראשונה בשביל צדק ושויון, ה' אמר לה: אין דבר כזה,

^{כא} פסחים קיט ע"ב

ויגדל הילד ויגמל. עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סעודה לצדיקים, ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין, נותנין לו לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר להן איני מברך שיצא ממני ישמעאל, אומר לו ליצחק טול וברך, אומר להן איני מברך שיצא ממני עשו, אומר לו ליעקב טול וברך, אומר להם איני מברך שנשאתי

600 עמודים
עם אלפי מראי מקומות

הופיע

הוצאת
אור

הוצאת
אור

יצא לאור הספר
בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים

ובו רוב ככל שייעורי הרב שנמסרו בשנת תשע"ח

ההיכלות • הכנסים • חוגי הבית

השיעורים הופיעו מידי שבוע בעלוני שביבי אור ועברו הגהה עריכה וניקוד מחדש

ניתן להשיג על יד אולם התפילות או בטלפון 058-3289-318
וכן בחנות עין יעקב מול שטיבלאך מאה שערים ירושלים

שביבי
אור